

Αλληλεγγύη και διεκδίκηση Να μη γίνουμε “στο ίδιο έργο θεατές”

Έχουν περάσει **45 ημέρες από τις καταστροφικές πλημμύρες που έπνιξαν τον Θεσσαλικό κάμπο**, εξαιτίας της έλλειψης αναγκαίων υποδομών, της ελλιπούς συντήρησης των υπαρχουσών και της ανυπαρξίας ενός ολοκληρωμένου σχεδιασμού αντιπλημμυρικής προστασίας, με ευθύνη κυβερνήσεων, περιφερειακών και δημοτικών αρχών.

Χιλιάδες οικογένειες βιώνουν τον δικό τους «Γολγοθά», αγωνιούν για το πώς θα ορθοποδήσουν, αφού κάθε μέρα που περνάει διαπιστώνουν την ανεπάρκεια αλλά και τις μεγάλες καθυστερήσεις σε ό,τι αφορά ακόμα και τα στοιχειώδη μέτρα ανακούφισης που τους υποσχέθηκε η κυβέρνηση.

Χιλιάδες πλημμυροπαθείς προσπαθούν να ξαναστήσουν το σπιτικό τους ή τα μαγαζιά τους με χρήματα από την τσέπη τους, με αποτέλεσμα να συσσωρεύονται νέα χρέη και υποχρεώσεις, που αργά ή γρήγορα θα «σκάσουν» στα χέρια τους.

Σε τραγική κατάσταση είναι και οι αγρότες και κτηνοτρόφοι της περιοχής, που όχι μόνο δεν έχουν πάρει αποζημιώσεις, αλλά και οι ίδιες οι εξαγγελίες της κυβέρνησης δεν καλύπτουν τις μεγάλες ανάγκες που υπάρχουν.

Ταυτόχρονα δεν έχουν δοθεί απαντήσεις σε κρίσιμα ερωτήματα, όπως με ποια έργα και ποιο χρονοδιάγραμμα θα αποστραγγιστεί το νερό από τα χωράφια και τι θα γίνει με τα χωράφια που δεν έχασαν μόνο τη φετινή χρονιά την παραγωγή, αλλά δεν θα είναι καλλιεργήσιμα για την επόμενη ή και επόμενες χρονιές.

Ως ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΓΕΩΤΕΧΝΙΚΩΝ & ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ, από την πρώτη στιγμή εκφράσαμε την **αλληλεγγύη μας** και με τη συμμετοχή συναδέλφων που συσπειρώνονται στα ψηφοδέλτιά μας στις πρωτοβουλίες των εργατικών σωματείων και των άλλων φορέων του λαϊκού κινήματος για βοήθεια ώστε να μπορέσουν οι πληγέντες στον Παλαμά, τη Λάρισα και τις άλλες περιοχές να “ξεπλημμυρίσουν” τα χωριά τους, να μπου στα σπίτια τους.

Από την πρώτη στιγμή καταγγείλαμε **ως υπεύθυνη για το έγκλημα την πολιτική κόστους - οφέλους** που ακολουθείται ευλαβικά από τις κυβερνήσεις και την ΕΕ και η οποία θέτει ως κριτήριο για την υλοποίηση των αναγκαίων μέτρων πρόληψης των φυσικών καταστροφών τα κέρδη των λίγων.

Πρόκειται για μια πολιτική που αποτυπώνεται με κυνικό, αν όχι ανατριχιαστικό, τρόπο σε οδηγίες, κανονισμούς και σχέδια που στο όνομα της “οικονομικής απόδοσης” απορρίπτουν την υλοποίηση έργων και υποδομών απαραίτητων για τις λαϊκές ανάγκες,

Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι τα εξής:

Οδηγία 2007/60/ΕΚ για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας:

“Οι κίνδυνοι πλημμύρας σε ορισμένες περιοχές εντός της Κοινότητας μπορεί να θεωρηθεί ότι στερούνται σημασίας, παραδείγματος χάριν, σε ακατοίκητες ή αραιοκατοικημένες περιοχές ή σε περιοχές **με περιορισμένους οικονομικούς πόρους** ή μικρή οικολογική αξία” (εισηγητικό σημείο 11).....

“Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βασίζονται τις αξιολογήσεις, τους χάρτες και τα σχέδια σε κατάλληλες βέλτιστες πρακτικές και βέλτιστες διαθέσιμες τεχνολογίες **που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος στον τομέα της διαχείρισης των κινδύνων πλημμύρας** (εισηγητικό σημείο 18)” ...

Σχέδιο Διαχείρισης Κινδύνων Πλημμύρας των Λεκανών Απορροής Ποταμών των Υδατικών Διαμερισμάτων Ηπείρου, Δυτικής Στερεάς Ελλάδας και Θεσσαλίας, ΥΠΕΝ 2015:

“Σενάριο Γ (εναλλακτικά σενάρια Γ1-Γ2): Τεχνικά Έργα αύξησης της παροχетеυτικότητας: ... η υλοποίηση δομικών κυρίως έργων που αποσκοπούν στην προστασία των οικονομικών δραστηριοτήτων της περιοχής, των οικισμών και των υποδομών μέσω της μείωσης της πιθανότητας πλημμύρας. ... **Η υλοποίηση των λύσεων αυτών συνεπάγεται υπερβολικό κόστος, λόγω της ιδιαιτερότητας της περιοχής.** Για τους παραπάνω λόγους και οι δύο εναλλακτικές κρίνονται ως δυσμενέστερες και **απορρίπτονται**”.

Μελέτη πλατφόρμας «Flood CBA» (Knowledge Platform for Assessing the Costs and Benefits of Flood Prevention Measures (FLOOD CBA), που χρηματοδοτείται από την ΕΕ:

“...είναι **οικονομικά αποδοτικότερο να προστατευτούν** από την πλημμύρα εκείνοι με τα **μεγαλύτερα περιουσιακά στοιχεία** (δηλαδή εύπορες οικογένειες ή πολύτιμα εργοστάσια) από το να προστατευτούν εκείνοι που είναι φτωχοί και με πενιχρά περιουσιακά στοιχεία (...) **Αυτό μπορεί να οδηγήσει σε αποφάσεις που δεν φαίνονται "δίκαιες", αλλά η δικαιοσύνη δεν είναι μέρος της ανάλυσης κόστους – οφέλους**”.

Η μη λήψη μέτρων για την προστασία της ζωής και της λαϊκής παρουσίας αποτελεί συνειδητή επιλογή γιατί τα αντιπλημμυρικά έργα δεν προσφέρουν τα προσδοκώμενα κέρδη στους επιχειρηματικούς ομίλους.

**Ουσιαστικά ΕΕ και ελληνικό κράτος
άφησαν τη Θεσσαλία να πνιγεί.**

Το ΓΕΩΤΕΕ εξαντλεί την “επιστημοσύνη” του σε διαπιστώσεις βολικές για όσους ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση.

Με ευθύνη των συνδυασμών που βρίσκονται στο τιμόνι του (ΔΑΚΕ, ΔΥΣΗ, ΓΕΚ), το ΓΕΩΤΕΕ κλείνει τα μάτια μπροστά στην πραγματικότητα και αποφεύγει την οποιαδήποτε αναφορά στις πραγματικές αιτίες ενός προδιαγεγραμμένου εγκλήματος.

Σε ότι αφορά δε το ζήτημα των αποζημιώσεων των πληγέντων και των αναγκαίων μέτρων πρόληψης νέων καταστροφών, η πλειοψηφία του ΔΣ αφήνει **στο απυρόβλητο** το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο (πχ κανονισμός ΕΛΓΑ κλπ.) με βάση το οποίο οι αποζημιώσεις θα είναι πολύ κατώτερες των αναγκών ενώ με ευθύνη της **δεν γίνεται κανένας λόγος** για τους δημοσιονομικούς κανόνες πάνω στους οποίους σκοντάφτουν τα απαραίτητα έργα που κρίνονται ως “ακριβά” για το κράτος και “λιγότερο κερδοφόρα” για τους εργολάβους.

Είναι τέλος χαρακτηριστικό ότι κατά την **πρόσφατη επίσκεψη** του ΔΣ του ΓΕΩΤΕΕ στη Θεσσαλία δεν συμπεριλήφθηκαν συναντήσεις με φορείς των άμεσα πληγέντων όπως οι επιτροπές αγώνα πλημμυροπαθών, οι αγροτικοί σύλλογοι της περιοχής, αλλά αυτές περιορίστηκαν σε διαβουλεύσεις με δημοτικές διοικήσεις, που έχουν ευθύνη για την τραγική κατάσταση στον κάμπο, και με υπηρεσιακούς παράγοντες.

Το μόνο αποκούμπι που έχουν οι πλημμυροπαθείς είναι η **αλληλεγγύη**, που συνεχίζει να εκδηλώνεται καθημερινά από σωματεία, μαζικούς φορείς. Ταυτόχρονα σε κάθε νομό της Θεσσαλίας, εργατικά σωματεία, αγροτικοί σύλλογοι, άλλοι μαζικοί φορείς, οι ίδιοι οι πληγέντες μέσα από τη συγκρότηση επιτροπών πληγέντων πήραν και συνεχίζουν να παίρνουν πρωτοβουλίες **οργάνωσης του αγώνα**, αυξάνοντας την πίεση σε κυβέρνηση και τοπικές αρχές, για να αποσπάσουν ακόμα και τα πιο αυτονόητα, για να υπάρξουν ουσιαστικά μέτρα στήριξης και προστασίας, για να μπορούν να ζουν και να παράγουν στον τόπο τους.

Άλλωστε, όσες λύσεις δόθηκαν αυτές τις μέρες, αλλά και σε παλιότερες καταστροφές, ήταν κάτω από την πίεση και τη συλλογική δράση και όχι από τους διάφορους «σωτήρες», που το μόνο που κάνουν είναι να κατευνάζουν τις αντιδράσεις και τα δίκαια αιτήματα των πληγέντων.

Αυτή την αλληλεγγύη και αυτή τη διεκδίκηση έχουμε υποχρέωση να στηρίξουμε όλες και όλοι ώστε μαζί με τα αναγκαία έργα ολοκληρωμένης αντιπλημμυρικής θωράκισης να γίνουν πράξη μια σειρά στοιχειώδη αιτήματα προστασίας της ζωής των πληγέντων:

- Να ενοικιαστούν με πλήρη κάλυψη από το κράτος σπίτια, για να μείνουν όσοι καταστράφηκε το σπίτι και η οικοσκευή τους.
- Να δοθεί 100% αποζημίωση από την κυβέρνηση για την κάλυψη όλων των καταστροφών σε σπίτια, γεωργοκτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, επιχειρήσεις, καλλιέργειες, φυτικό και ζωικό κεφάλαιο, χωρίς όρους και προϋποθέσεις.
- Έργα με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα για την άμεση αποστράγγιση των πλημμυρισμένων αγρών και έργα πρόληψης που θα διασφαλίζουν επαρκώς από οποιονδήποτε μελλοντικό κίνδυνο πλημμύρας.
- Να δοθεί έκτακτο βοήθημα σε κάθε πλημμυροπαθή οικογένεια ύψους 1.500 ευρώ, προσαυξημένο κατά 300 ευρώ για κάθε παιδί.
- Να δοθεί άμεσα ουσιαστική οικονομική στήριξη σε όσους έχασαν τη δουλειά τους και δεν μπορούν να εργαστούν, με τη χορήγηση ποσού μηνιαίως ίσου με τον βασικό μισθό.
- Επίδομα ειδικού σκοπού ίσο με τον βασικό μισθό, για όσους επαγγελματίες δεν μπορούν να εργάζονται μέχρι να αποκατασταθούν οι ζημιές και τουλάχιστον για 6 μήνες.
- Απαλλαγή από δημοτικά τέλη, ΕΝΦΙΑ, ΦΠΑ, ΟΑΕΕ - ΟΓΑ, ΤΟΕΒ, ΓΟΕΒ κ.λπ. Αναστολή χρεών σε εφορία, δημόσιο και τράπεζες. Να σταματήσουν άμεσα οι όποιες διαδικασίες κατασχέσεων και πλειστηριασμών.